

Vaihdossa Mustanmetsän reunalla Saksassa

Ihan aluksi haluan kiittää EIS:ää saamastani matka-apurahasta. Eräs professori sanoi vaihdossa olleelle ystävälleni ”ulkomailla on aina vaikeaa”. Täysin en tuohon yhdy ja voin sanoa, että rahoituksen puolesta sain lopulta olla rauhassa koko reissun ajan ja huolet ja murheet liittyivät muuhun elämään ja opiskeluun.

Saksassa Hyvinvointiteknologia (Medical Engineering) on huomattavasti pidemmällä Suomeen verrattuna. Teollisuudelle suotuisat puitteet ja noin kymmenen vuotta aikasempi ala orientoituminen on tuonut heille reilun etumatkan lääketieteen tekniikan parissa. Opinnoissa tuo kehitys näkyi pitemmälle suunnatuissa kursseissa ja tämä näköala toi itselleni lisämotivaatiota tällä alalla opiskeluun.

Muutamien oman alan kurssien lisäksi toteutin projektityön osana koululla toteutettua suurempaa projektia. Labview ohjelmointikielen opiskelu ja käyttöliittymällä varustetun ohjelman toteuttaminen tuotti erityistä kiinnostusta siihen käytännön työhön, mitä alallamme tehdään. Hetkittäin puuduttavankin ohjelmointi prosessin lopuksi sain tehdä potilasmonitoriini ohjausyksikön, jolloin huomasin monipuolisen työn mahdollisesti sisältävän sekä käytäntöä, että teoriaa.

Saksan kielen taito oli suhteellisen heikkoa reissun alussa. Koitin silti olla masentumatta, vaikken aina ymmärtänytkään ympärillä olevia ihmisiä, vaan heittäydyin juttuun paikallisten kanssa. Tuosta sainkin kipinän kielen oppimiseen ja pyrinkin innolla mukaan koulun saksan kurssille ja toivon pystyväni jatkamaan opintoja.

Päätin reissun alussa olla utelias ja tykätä kaikesta uudesta. Tuo on lopulta aika raskasta ja mahdotontakin. Opin itsestäni omia rajoja ja sitä, mitä haluan matkailulta ja itseltäni keskellä tätä suurta ympäröivää ihmismassaa. Aina ei ollut helppoa ja tiiviin loppurutistuksen jälkeen olinkin todella väsynyt, kun pääsin lopulta kotiin. Tuntui, ettei jopa osaa tarpeeksi nauttia siitä, että on päässyt takaisin kotiin. Uskon kuitenkin että tulen vielä monta kertaa huomaamaan niitä tilanteita, missä reissustani on ollut hyötyä. Huomasin, että olin kauempana muista, mutta lähempänä itseäni.

Juho Lääkkö Hyvinvointiteknologian opiskelija Oulun seudun Ammattikorkeakoulu